

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 659/2024-37

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED], proti postupu a upovedomeniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k.IV/4 Pz 266/24/1000-5 z 25. júla 2024, vyrozumieniu Krajskej prokuratúry v Nitre č. k. 1 Kn 552/24/4400-3 z 8. júla 2024 a upovedomeniam Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/4 Pz 348/24/1000-2 a č. k. IV/3 Gn 888/24/1000-4 z 5. septembra 2024 takto

r o z h o d o l :

- Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**
- Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia práv podľa čl. 2, 3 a 5 ods. 1 písm. a), čl. 6 ods. 2, 8, 13 a 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva podľa čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ustanovenia čl. 149 ústavy, práv podľa čl. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 20, 21, 33, 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie postupom a upovedomeniami generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry o podaniach sťažovateľa. Sťažovateľ žiada zrušiť upovedomenia generálnej prokuratúry a prikázať jeho prepustenie na slobodu, tiež požaduje finančné zadostučinenie 20 000 eur a 500 miliónov eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na svoje majetkové a osobné pomery žiada, aby mu bol ustanovený právny zástupca.

2. Sťažovateľ rozsiahlym podaním z 8. júna 2024 označeným ako „*Vec: 1/ Podanie trestného oznámenia, 2/ Návrh v zmysle ust. § 364 ods. 1 písm. c), d) Tr. por. Na postup podľa ust. § 363 ods. 1 Tr. por.*“ adresovaným generálnej prokuratúre predniesol široký rozsah námietok proti postupom orgánov činných v trestných konaniach, ktoré boli vedené proti sťažovateľovi

na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1T 1/2005 a sp. zn. 1T 2/2005. Argumentácia sťažovateľa smerovala predovšetkým proti postupom vyšetrovateľov a prokuratúry, ktoré vyústili do rozsudku krajského súdu sp. zn. 1T 1/2005 zo 17. januára 2007, ktorým bol sťažovateľ uznaný vinným z pokračovacieho trestného činu vraždy a trestného činu nedovoleného ozbrojovania, a rozsudku krajského súdu sp. zn. 1T 2/2005 z 10. októbra 2005, ktorým bol sťažovateľ uznaný vinným z pokračovacieho trestného činu lúpeže. Sťažovateľ v podaní namietal zákonnosť konania, ktoré rozsudkom predchádzalo, rozsah s spôsob dokazovania, zákonnosť dôkazov a hodnotenie dôkazov. Postupy vo vyšetrovaní, ako aj dôkazy, ktoré sťažovateľ považoval za nezákonné, v podaní podrobne opísal. Sťažovateľ v tomto podaní tiež uviedol, že vzhľadom na popísanú nezákonnosť trestných konaní podáva na policajtov a vyšetrovateľov trestné oznámenie. Tiež podáva trestné oznámenie na prokurátorov generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry, pretože rezignovali na povinnosť dohliadať na zákonnosť trestného konania a podali na sťažovateľa obžalobu na základe nezákonných dôkazov. Poukázal na to, že už 23 rokov je nezákonne pozbavený osobnej slobody, pričom podkladom na jeho obvinenia a následné odsúdenie mali byť korupčné konania vyšetrovateľa a následne prokurátora krajskej prokuratúry a sudcu krajského súdu. V tejto súvislosti uviedol, že mu pri výkone úkonov trestného konania 1. septembra 2001 boli z domu a auta odcudzené peniaze vo výške 13 000 000 Sk, pretože úkon bol vykonaný bez prítomnosti jeho obhajcu. Tieto peniaze použil vyšetrovateľ a prokurátor na úplatky sudcov krajského súdu, aby sťažovateľa nezákonne odsúdili. V podaní sťažovateľ tiež opísal jednotlivé prípady zlého zaobchádzania vo výkone trestu odňatia slobody zo strany personálu väznice.

3. Podanie sťažovateľa posúdila generálna prokuratúra v namietanom upovedomení z 25. júla 2024 podľa obsahu sčasti ako opakovaný podnet na podanie mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) proti právoplatným rozsudkom krajského súdu a sčasti ako podnet na podanie návrhu na povolenie obnovy konania. Sťažovateľovi bolo vysvetlené, že už jeho predošlé dovolanie bolo odložené generálnou prokuratúrou z dôvodu uplynutia zákonnej lehoty troch rokov. Zároveň generálny prokurátor nedisponoval oprávnením podať dovolanie v prospech sťažovateľa, pretože príslušný prokurátor nepodal proti rozsudku prvostupňového súdu odvolanie. Preto generálna prokuratúra opakovaný podnet sťažovateľa na dovolanie odložila. Časť podnetu sťažovateľa, ktorá bola posúdená ako podnet na podanie návrhu na povolenie obnovy konania v trestných veciach sťažovateľa, bola odstúpená krajskej prokuratúre, ktorá vo veci konala v prvom stupni. Krajská prokuratúra oznámila sťažovateľovi v namietanom vyrozumení z 8. júla 2024, že návrh na obnovu konania v trestných veciach sťažovateľa nepodá. Zároveň bolo sťažovateľovi oznámené, že návrh na povolenie obnovy konania môže podať sám.

4. Sťažovateľ na to reagoval podaním z 22. júla 2024 a 1. augusta 2024, v ktorom generálnej prokuratúre opakovane zdôraznil, že obsahom jeho predošlého podania bolo aj trestné oznámenie v súvislosti s odcudzením peňazí z jeho domu a auta, ku ktorému malo dôjsť 1. septembra 2001 pri domovej prehliadke, a s tým spojené korupčné konanie prokurátora a sudcu či sudcov krajského súdu. Namietal, že jeho trestné oznámenie nebolo prokurátorom riadne preverené, čím dochádza k ďalšiemu porušovaniu jeho práv.

5. Podania sťažovateľa preskúmal vedúci prieskumného oddelenia trestného odboru generálnej prokuratúry a o výsledkoch ho informoval v namietaných upovedomeniach z 5. septembra 2024. V upovedomení č. k. IV/4 Pz 348/24/1000-2 bol preskúmaný postup generálnej prokuratúry a upovedomenie z 25. júla 2024, ktorým bola vec odstúpená na krajskú prokuratúru. Tento postup

generálnej prokuratúry bol vyhodnotený ako správny a sťažovateľovi bolo zdôraznené, že podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu. Námietky sťažovateľa preto boli posúdené ako neopodstatnené. V upovedomení č. k. IV/3 Gn 888/24/1000-4 bol preskúmaný postup krajskej prokuratúry z hľadiska toho, že sťažovateľove podanie nebolo posúdené ako trestné oznámenie a nebolo o ňom rozhodnuté uznesením, čím mu malo byť znemožnené podať proti nemu opravný prostriedok. Postup prokurátora krajskej prokuratúry, ktorý podanie sťažovateľa vyhodnotil ako návrh na povolenie obnovy konania, bol vyhodnotený ako správny. Námietky sťažovateľa boli vyhodnotené ako nedôvodné. Rovnako bol vyhodnotený ako správny aj záver prokurátora, že návrh na povolenie obnovy konania nepodá. Bolo konštatované, že sťažovateľ podal opakovane viacero návrhov na povolenie obnovy konania, ktoré boli právoplatne odmietnuté. Sťažovateľovi bolo oznámené, že z jeho podaní nevyplývajú žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli viesť k inému záveru o vine či treste. Zároveň bol poučený, že ak má vedomosť o takýchto skutočnostiach, môže návrh na povolenie obnovy konania podať sám.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že sa stal obeťou trestných činov prokurátorov a sudcov tým, že na základe ich korupčného konania bol nezákonne a nespravodlivo odsúdený. Zhodne ako vo svojich podaniach uvádza, že mu boli pri výkone domovej prehliadky 1. septembra 2001 odcudzené peniaze, ktoré boli použité na úplatky pre sudcov krajského súdu, ktorý ho nezákonne odsúdili na doživotie. Zdôrazňuje, že tieto skutočnosti boli obsahom jeho podaní, s ktorými sa obrátil na generálnu prokuratúru, ktorá sa týmito skutočnosťami vôbec nezaoberala a ani ich nepreverila. Uvádza, že bol odsúdený iba na základe nezákonných dôkazov, pričom týmto nedostatkom sú postihnuté najmä výpovede svedkov. Sťažovateľ tiež namieta nečinnosť orgánov štátu, pretože sa dôsledne nezaoberali jeho podaním, ktorého obsahom bolo aj trestné oznámenie.

7. Ústavnému súdu bolo 21. októbra 2024 doručené podanie sťažovateľa, v ktorom poukázal na nezákonnosť jednotlivých dôkazov, namietal nevykonanie previerky výpovede jednotlivých svedkov a poukázal na rozpory v ich výpovediach. Tiež namieta, že o jeho trestnom oznámení nebolo rozhodnuté uznesením, proti ktorému by mohol podať sťažnosť. Nesúhlasí s tým, ako bol posúdený obsah jeho podania. Sťažovateľ uvádza, že ústavná sťažnosť je jediný účinný prostriedok, ktorý má k dispozícii.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd ochranu základným právam, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd alebo iný orgán. Sťažovateľ namieta aj nesprávnosť upovedomenia generálnej prokuratúry a vyrozumenia krajskej prokuratúry o vybavení svojho podania z 8. júna 2024. Sťažovateľ bol oprávnený požiadať nadriadeného prokurátora o preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora pri vybavení svojho podania. Sťažovateľ takto postupoval a zákonnosť vybavenia jeho podania bola preverená vedúcim oddelenia generálnej prokuratúry ako nadriadeným prokurátorom. Využitie uvedeného prostriedku ochrany zákonnosti postupu generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry vylučuje právomoc ústavného súdu. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť vo vzťahu

k namietanému upovedomeniu generálnej prokuratúry z 25. júla 2024 a vyrozumeniu krajskej prokuratúry z 8. júla 2024 odmietol pre nedostatok právomoci podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je nesúhlas sťažovateľa s postupom generálnej prokuratúry, ktorá sa osobitne nezaoberala jeho tvrdením o odcudzení peňazí v roku 2001 pri domovej prehliadke a následnom korupčnom správaní prokurátora a sudcu krajského súdu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že tieto skutočnosti už boli predmetom preverovania orgánov činných v trestnom konaní, keď úrad špeciálnej prokuratúry uznesením č. k. VII/2 Gn 2168/05-18 zo 16. decembra 2005 zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa, ktorý túto vec odmietol. V odôvodnení bolo konštatované, že tvrdenia sťažovateľa sú účelovo vymyslené, nezodpovedajú skutočnosti a nie sú ničím podložené. Tvrdenia boli vyhodnotené ako spôsob obhajoby sťažovateľa a vyjadrenia nesúhlasu s trestným stíhaním. Sťažovateľ navyše podal v roku 2013 trestné oznámenie, ktorého obsahom bolo odcudzenie peňazí pri domovej prehliadke a korupčné správanie prokurátora krajskej prokuratúry a sudcu krajského súdu, ktoré bolo odmietnuté uznesením vyšetrovateľa z 8. októbra 2013 v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-858/NKA-PK-ZA-2013. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry uznesením č. k. VII/2 Gn 242/13-8 z 8. novembra 2013 zamietol ako nedôvodnú. V jeho odôvodnení bolo konštatované, že sťažovateľ okrem svojich nepodložených tvrdení neposkytol žiadne overiteľné fakty, z ktorých by vyplývalo podozrenie z korupčného správania osôb v súvislosti s peniazmi, ktoré mu mali byť odcudzené. Tieto skutočnosti jasne vyplývajú z rozhodnutí, ktoré sťažovateľ predložil ústavnému súdu ako prílohu jeho ústavnej sťažnosti. Navyše podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku bola generálna prokuratúra týmito rozhodnutiami viazaná.

10. Generálna prokuratúra preto nepochybila, keď sa opätovne nezaoberala objasňovaním trestného oznámenia sťažovateľa, pretože skutočnosti, ktoré boli jeho obsahom, už boli predmetom posúdenia orgánov činných v trestnom konaní s jasným záverom o nepodloženosti týchto tvrdení. Nemožno hodnotiť ako prejav svojvôle či ignorácie tvrdení sťažovateľa, ak boli jeho podania či podnety posúdené podľa obsahu. Sťažovateľ v podaniach generálnej prokuratúre namietal nezákonnosť dôkazov, rozpory v dôkazoch, zatajené dôkazy, ako aj porušenie práva na obhajobu v pôvodných trestných konaniach vedených proti sťažovateľovi na krajskom súde pod sp. zn. 1T 1/2005 a sp. zn. 1T 2/2005, ktorých výsledkom boli odsudzujúce rozsudky. Vzhľadom na obsah a charakter sťažovateľom predložených argumentov, ktoré sa vzťahovali na právoplatne skončené trestné konania, nie je prejavom omylu, že boli posúdené ako návrh na podanie dovolania a na obnovu konania. Sťažovateľovi bolo tiež jasne a zrozumiteľne vysvetlené, prečo v jeho prípade nemožno podať dovolanie a že prokurátor návrh na obnovu konania nepodá. K tomu vedúci oddelenia generálnej prokuratúry uviedol, že z podaní sťažovateľa nevyplývajú žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali návrh na povolenie obnovy konania. Tiež sťažovateľa poučil, že pokiaľ má vedomosť o existencii takýchto nových skutočností, môže podať návrh na povolenie obnovy sám.

11. Namietané upovedomenia generálnej prokuratúry preto nie sú svojvoľné a nie sú prejavom ignorácie tvrdení sťažovateľa. Skutočnosť, že generálna prokuratúra o podaniach sťažovateľa nerozhodla sťažovateľom očakávaným spôsobom, nie je prejavom nezákonnosti a ani neústavnosti. Namietanými upovedomeniami nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ústavy a ani ďalších sťažovateľom označených práv. Generálna prokuratúra

vykonala svoju právomoc v súlade so svojou právomocou. Ústavná sťažnosť je v časti proti upovedomeniam generálnej prokuratúry zjavne neopodstatnená, čo je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

12. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu